

skal være indgået efter begge parter eget ønske. I forbindelse med denne præcisering foreslås det, at det forhold, at der tidligere har været ægtefællesammenføringer i familien, skal tale for, at ægteskabet eller samlivsforholdet ikke anses for indgået eller etableret efter begge parter eget ønske.

Endvidere foreslås der indført en formodningsregel, som indebærer, at det, såfremt et ægteskab er indgået eller et samlivsforhold er etableret mellem nærtbeslægtede eller i øvrigt nærmere beslægtede, medmindre særlige grunde taler derimod, anses for tvivlsomt, om ægteskabet er indgået eller samlivsforholdet er etableret efter begge parter eget ønske.

Der henvises til afsnit 3.

2. Ændring af tilknytningskravet i forbindelse med ægtefællesammenføring

Efter udlændingelovens § 9, stk. 7, kan opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1 (ægtefællesammenføring), medmindre ganske særlige grunde taler derimod, kun gives, såfremt ægtefællernes eller samlevernes samlede tilknytning til Danmark er større end ægtefællernes eller samlevernes samlede tilknytning til et andet land.

Bestemmelsen blev i dens nuværende udformning inddraget i udlændingeloven ved lov nr. 365 af 6. juni 2002 om ændring af udlændingeloven og ægteskabsloven med flere love (Afskaffelse af de facto-flygtningebegrebet, effektivisering af asylsagsbehandlingen, skærpede betingelser for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse og stramning af betingelserne for familiesammenføring m.v.).

Ved lovændringen blev det tidligere gældende tilknytningskrav udvidet til også at gælde for herboende personer med dansk indfødsret og skærpet således, at parternes samlede tilknytning til Danmark skal være større end den samlede tilknytning til et andet land.

Det tidligere gældende tilknytningskrav, som blev indført ved lov nr. 424 af 31. maj 2000 om ændring af udlændingeloven med flere love (Krav om egen bolig ved familiesammenføring, tilknytningskrav ved ægtefællesammenføring og indsats mod ægteskaber, der ikke beror på parternes egen fri vilje), omfattede således ikke herboende personer med dansk indfødsret, ligesom det alene blev krævet, at parternes samlede tilknytning til Danmark mindst svarede til den samlede tilknytning til et andet land:

Baggrunden for lovændringen ved lov nr. 365 af 6. juni 2002 var, at tilknytningsbestemmelsen, som den oprindeligt var udformet, efter regeringens opfattelse ikke i tilstrækkelig grad tog højde for, at der blandt både herboende udlændinge og herboende danske

statsborgere med udenlandsk baggrund eksisterer et udbredt ægteskabsmønster, hvor man bl.a. som følge af pres fra forældrene gifter sig med en person fra hjemlandet. Erfaringen har vist, at integrationen er særlig vanskelig i de familier, hvor man i generation efter generation henter sin ægtefælle til Danmark fra sit eget eller sine forældres hjemland.

Med ændringen ønskede regeringen dels at sikre det bedst mulige udgangspunkt for en vellykket integration af den ægtefælle eller samlever, der ønskes ægtefællesammenført til Danmark, dels at værne de unge mod pres fra familien eller andre til at indgå arrangerede ægteskaber eller tvangsægteskaber med en ægtefælle fra et land og med en kultur, som ligger fjernt fra de unges egen dagligdag og kulturelle virkelighed.

Opgørelser fra Udlændingestyrelsen viser, at der kan konstateres en stigning i antallet af udlændinge, der får afslag på ansøgning om ægtefællesammenføring under henvisning til tilknytningskravet. Udlændingestyrelsen meddelte således i 2001 afslag under henvisning til tilknytningskravet i 255 sager (ca. 15 % af det samlede antal afslag på ægtefællesammenføring i 2001). I 2002 meddelte Udlændingestyrelsen afslag under henvisning til tilknytningskravet i 427 sager (ca. 21 % af det samlede antal afslag på ægtefællesammenføring i 2002). Foreløbige tal fra Udlændingestyrelsen viser, at styrelsen i perioden fra den 1. januar 2003 til den 31. juli 2003 meddelte afslag under henvisning til tilknytningskravet i 410 sager (ca. 24 % af det samlede antal afslag på ægtefællesammenføring i den pågældende periode).

Af de 427 meddelte tilknytningsafslag i 2002 vedrørte syv afslag sager, hvor den herboende er dansk eller nordisk statsborger (0,3 % af det samlede antal afslag på ægtefællesammenføring i 2002 og ca. 1,6 % af tilknytningsafslagene i 2002). Foreløbige tal fra Udlændingestyrelsen viser, at styrelsen i perioden fra den 1. januar 2003 til den 31. juli 2003 meddelte afslag i 159 sager, hvor den herboende er dansk eller nordisk statsborger (ca. 9 % af det samlede antal ægtefællesammenføringsafslag og ca. 39 % af det samlede antal tilknytningsafslag i den pågældende periode). Det skønnes, at gruppen »dansk eller nordisk statsborger« hovedsageligt udgøres af personer med dansk indfødsret.

Det bemærkes vedrørende tallene for 2002 og 2003, at de ændrede regler om tilknytningskravet i lov nr. 365 af 6. juni 2002 først trådte i kraft den 1. juli 2002 med virkning for førstegangsansøgninger indgivet den 1. juli 2002 eller senere. De oplyste tal indeholder således afgørelser truffet efter både den tidligere be-